

การพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง *

The Development of Creative Thinking Ability of Undergraduate Students in Early Childhood Education Program through Self- Regulation Learning Process Approach

สิรินทร์ ถัดตากลม บุญเชิดชู (Sirin Laddaklom Booncherdchoo) **

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย 2) ระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย 3) พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง และ 4) ระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2547ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 24 คน ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเอง การกำกับตนเองในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และการวัดความคิดสร้างสรรค์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) วัดความคิดสร้างสรรค์ก่อนการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 3) การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ 4) วัดความคิดสร้างสรรค์หลังการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 5) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 2) แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน (TCT-DP) ของ Jellen and Urban 3) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า 5 ระดับ 4) แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีการต่อเรียนรู้อันเป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย t-test ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและฐานนิยม

* บทความวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปี พ.ศ.2557

This research was funded by the Faculty of Education . Silpakorn University 2557.

** อาจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Ph.D. Department of Curriculum and Instruction. Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand.

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า คะแนนทดสอบหลังการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงกว่าก่อนการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมีนัยทางสถิติที่ ระดับ.05

2) ระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก โดยด้านความคิดริเริ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และด้านความคิดยืดหยุ่น ตามลำดับ

3) พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองค่าฐานนิยม ระดับ 1 สองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดคล่องแคล่ว และด้านความคิดยืดหยุ่น แปลความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องแคล่ว/ความคิดยืดหยุ่น แต่ยังไม่เด่นชัด ค่าฐานนิยม ระดับ 2 สองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดละเอียดลออ แปลความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความคิดริเริ่ม/ความคิดละเอียดลอออย่างเด่นชัด

4) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการออกแบบและบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the results of self-regulation learning process approach in creative development of students in Early Childhood Education, 2) skills level of performance that reflects creativity of the students in Early Childhood Education, 3) learning behaviors of students in Early Childhood Education by using self-regulation learning process approach and 4) students' satisfactory level towards Self-regulation learning process approach in the creative development. Population of this research was 24 of fourth year Early Childhood Education students who enrolled in The creative thinking development for Early Childhood Children (470 404) under the Bachelor of Education Program in Early Childhood Education, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education Silpakorn University Academic Year 2014. The research processes consisted of 1) studying theory and research related to self-regulation, self-regulation learning process approach, creativity and creativity measurement, 2) measurement of creativity before using self-regulation Learning process approach, 3) learning by using self-regulation learning process approach for creative development, 4) measurement of creativity after using self-regulation learning process approach developed by the researcher and 5. students' satisfaction assessment.

Research instruments consisted of 1) lesson plans of creative thinking development for Early Childhood Children (470 404) by using self- regulation learning process approach, 2) creative thinking assessment form of (TCT-DP) Jellen and Urban, 3) skills performance assessment form (assessment of the level five) and 4) students' satisfaction assessment form (assessment of the level five).The data were analyze by percentage, means, standard deviation, mode and t-test.

The results of the research were

1) Learning achievement of bachelor degree students in Early Childhood Education by using self-regulation learning process approach higher than pre-test with statistically significant difference at .05 levels,

2) The skills level of performance that reflects the creativity of the students in Early Childhood Education was at a high level. The originality thinking was on the highest average.The second were the elaboration thinking, the fluency thinking and the flexibility thinking, respectively,

3) Learning behaviors of students in Early Childhood Education by using Self-regulation learning process approach model for the first level were the fluency thinking and the flexibility thinking. The second level were The originality thinking and the elaboration thinking and

4) the students' satisfactory level towards The process of teaching and learning Design, accomplish tasks and good learning environment were at a high to highest level.

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยจัดการศึกษาแบบกว้างให้ผู้เรียนมีความรู้รอบ และเน้นเฉพาะสาขาวิชาชีพให้ผู้เรียนมีความรู้ลึกและชำนาญทั้งในด้านทฤษฎี การปฏิบัติและมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ การศึกษาในระดับนี้มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถ และกำลังคน (manpower) ในการรองรับทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ และการพัฒนาสังคม นำไปสู่การสร้างงาน การเพิ่มผลผลิต อันเป็นที่มาของรายได้ของคนในชาติ ส่งผลต่อการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศโดยรวมในระยะยาวอีกด้วย(ภูษิต วงศ์หล่อสายชล และชลาธาร แกละมงคล, 2551: 7) ดังนั้นเพื่อให้การผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะและคุณภาพตามที่ต้องการจึงได้มีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในสาขาวิชาปฐมวัย ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ กำหนดไว้ว่าผู้เข้ารับการศึกษาต้องมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ การใช้นวัตกรรมและการบูรณาการศาสตร์ทางการศึกษาปฐมวัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ (ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547: 67 - 68) ดังนั้นการพัฒนานักศึกษาให้มีผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิดังกล่าว จำเป็นต้องมีการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลซึ่งมีปัจจัยสำคัญอยู่หลายประการทั้งในด้านปัจจัยส่วนตัวของผู้เรียน ปัจจัยสนับสนุน และปัจจัยแวดล้อม ดังที่ สุภาพรณ โคตรจรัส (2556: ออนไลน์) กล่าวว่า ผู้ที่มีการกำกับตนเองในการเรียน หมายถึงผู้ที่มีกรู้คิดของตนเอง มีแรงจูงใจ ได้ความรู้และทักษะต่าง ๆ จากการแสวงหาและความพยายามของตนเอง การปรับตัวจากระบบการเรียนในโรงเรียนมาสู่มหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ การเรียนรู้วิธีการกำกับตนเองในการเรียนที่มีประสิทธิภาพ น่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาปรับตัวในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งมีวิสัยทัศน์ในการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์ เน้นการสร้างสรรคผลผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรให้มีอัตลักษณ์ด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่เน้นให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการถ่ายทอดความรู้ สร้างสังคมฐานความรู้ บูรณาการความเชี่ยวชาญทางด้านศิลปวัฒนธรรม สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ดังกล่าวเชื่อมโยงมายังคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะที่มีพันธกิจหลักในการจัดการศึกษาและพัฒนาการวิชาชีพครู ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งผลิตบัณฑิตทางการศึกษาให้มีความเป็นเลิศในวิชาชีพตามมาตรฐานสากล และมีคุณลักษณะเป็นผู้ที่รอบรู้ มีทักษะในวิชาชีพ สามารถประยุกต์ศิลปวิทยาการสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีคุณธรรม จรรยาบรรณและศรัทธาต่อวิชาชีพ (ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547: 3) จากการกำหนดวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย แผนยุทธศาสตร์ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและคณะศึกษาศาสตร์จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญให้การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาของทุกหลักสูตรต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับประเด็นดังกล่าว รวมทั้งสาขาวิชาการศึกษามหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความคิด ความสามารถ มีเจตคติและบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในการเป็นครูระดับปฐมวัย มีความเป็นผู้นำ ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและวิทยาการ โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและผลิตบัณฑิตที่สามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการศึกษาต่อในระดับสูง (ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547: 7) ดังนั้นในการจัดหลักสูตรจึงได้กำหนดรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะและคุณภาพของนักศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา ซึ่งการจัดรายวิชาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษามหาวิทยาลัย พ.ศ.2547 และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษามหาวิทยาลัย พ.ศ.2555 ได้จัดรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาเอกบังคับ โดยกำหนดคำอธิบายรายวิชาไว้ดังนี้ “ศึกษาความหมายและความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ บทบาทของพ่อแม่และครูในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์”

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ได้กำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยการบรรยาย การศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลและกลุ่ม การนำเสนอผล การศึกษาค้นคว้า การจัดกิจกรรมกับเด็กปฐมวัย โดยผลการประเมินการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2556 พบว่า ระดับคะแนนของชิ้นงาน และการปฏิบัติกิจกรรมมีการแปรผันไปตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งมีลักษณะไม่คงที่และไม่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อพิจารณาผลรวมของการศึกษาแล้ว พบว่ามีระดับผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง อันเป็นเหตุให้อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและมีพฤติกรรมเรียนรู้ที่มีลักษณะคงทน โดยใช้กระบวนการกำกับตนเองในการเรียนรู้ตามผลการวิจัยเกี่ยวกับการกำกับตนเองที่พบว่าส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้นและเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทนตลอดไป

อีกทั้งผู้วิจัยเห็นความสำคัญของรายวิชาดังกล่าว ที่มีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ บทบาทของพ่อแม่และครูในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำองค์ความรู้จากการเรียนไปพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของตนเองไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งผลการวิจัยนี้จะทำให้ผู้สอนนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและพัฒนารายวิชาต่อไปเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาและหลักสูตร ตลอดจนบรรลุตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งบรรลุตามเป้าหมายของคณะศึกษาศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (mixed Method research) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเอง การกำกับตนเองในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และการวัดความคิดสร้างสรรค์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 วัดความคิดสร้างสรรค์ก่อนการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 วัดความคิดสร้างสรรค์หลังการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคศึกษาศาสตร์และวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

2) แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน (TCT-DP) ของ Jellen and Urban (1986) เป็นแบบวัดความคิดสร้างสรรค์จากผลการวาดภาพ โดยสามารถใช้วัดความคิดสร้างสรรค์ได้กับบุคคลทุกช่วงวัยที่สามารถวาดภาพได้ตามคำสั่ง

3) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า โดยทำการประเมินจากกระบวนการปฏิบัติงาน จากผลงาน ในทุก ๆ สัปดาห์ที่จัดกิจกรรม

4) แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีการต่อเรียนรู้ 3 ด้าน ดังนี้

- ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน
- ด้านการออกแบบและบรรลุลักษณะงาน
- ด้านบรรยากาศการเรียนรู้

แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้เป็นแบบประเมินแบบประมาณค่าโดยทำการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้หลังจบการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย

5) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง โดยทำการสังเกตในทุกครั้งที่ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

2) ศึกษาเอกสาร ตำรา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำกับตนเอง

3) ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง จำนวน 10

แผน

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง จำนวน 10 แผน

ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการกำกับตนเองจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ที่ผ่านการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่เคยผ่านการเรียนรายวิชา 470 404 การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ตามแผนการสอนปกติ เพื่อเป็นการศึกษากระบวนการของแผนการสอน และเพื่อให้ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ได้สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับใช้ในการปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

2. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบ (TCT-DP) ของ Jellen and Urban

เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ของ Jellen and Urban (1986) โดยวัดความคิดสร้างสรรค์จากการวาดภาพตามเกณฑ์ 11 ข้อ

3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา รูปแบบของแบบประเมินการปฏิบัติงาน

2) สัมภาษณ์นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ในด้านสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการกำกับตนเอง เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์

3) จัดทำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์

4) นำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ให้

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาในด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดและประเมิน พิจารณาความตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 และ 1.00

5) นำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์

4. แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการต่อเรียน

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และข้อมูลของแบบสำรวจความพึงพอใจ

2) ออกแบบองค์ประกอบและรายการสำรวจความพึงพอใจ

3) จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในรายวิชา 470 404

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เป็นแบบประเมินประมาณค่า 5 ระดับ

4) นำแบบสำรวจความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ท่านพิจารณาในด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดและประเมิน พิจารณาความตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 และ 1.00

5) นำแบบสำรวจความพึงพอใจมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และข้อมูลของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

2) ออกแบบองค์ประกอบของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

3) จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

4) ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 3 ท่านพิจารณาในด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดและประเมิน พิจารณาความตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 และ 1.00

5) นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษามาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการวัดความคิดสร้างสรรค์โดยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบ (TCT-DP) ของ Jellen and Urban ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

2) ดำเนินการสอนโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

3) ระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัย ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง

4) ดำเนินการประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์โดนการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน ประเมินชิ้นงาน ในทุก ๆ ครั้งที่ดำเนินกิจกรรม

5) ดำเนินการวัดความคิดสร้างสรรค์โดยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบ (TCT-DP) ของ Jellen and Urban หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงปริมาณ

1) ระดับคะแนนการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบ (TCT-DP) ของ Jellen and Urban ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง วิเคราะห์โดย t-test

2) ระดับคะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาวเคราะห์โดยใช้ค่าฐานนิยม (mode) และการประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่สะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการปฏิบัติงาน และผลผลิตของชิ้นงาน วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เชิงคุณภาพ

1) ข้อมูลการทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบ (TCT-DP) ของ (Jellen and Urban) ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง โดยวิเคราะห์ด้านบุคลิกภาพ กระบวนการคิดแบบต่างๆ และผลสัมฤทธิ์ของความคิดสร้างสรรค์ ที่ปรากฏออกมาเป็นผลงานด้านต่าง ๆ

2) ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยหัวข้อ การพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่า

1. ผลของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

การจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกำกับตนเองในการดำเนินกิจกรรมเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และวางแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่กระบวนการตั้งเป้าหมาย การสังเกตตนเอง การตัดสินใจตนเอง และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ดังนี้

1) การตั้งเป้าหมาย (Goal - Setting) โดยกำหนดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนด้วยตนเอง ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายจำนวนชิ้นงาน การตั้งเป้าหมายระดับความรู้ ความเข้าใจ และการตั้งเป้าหมายเกณฑ์ของชิ้นงาน

การจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะให้นักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายความคิดสร้างสรรค์จากการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะอธิบายลักษณะกิจกรรมที่จะปฏิบัติในวันนี้ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดไตร่ตรองเป้าหมายของตนเองอย่างรอบคอบ จากนั้นออกมานำเสนอหน้าเป้าหมายหน้าชั้นเรียน และเขียนบันทึกเป้าหมายลงไปในใบกิจกรรม

2) การสังเกตตนเอง (Self - Observation) โดยกำหนดกระบวนการที่ให้นักศึกษาสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองก่อนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างและหลังการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีการที่กำหนดขึ้นเอง โดยการเขียนบันทึก การบอกเล่าให้อาจารย์ และเพื่อนในชั้นเรียนฟัง

การจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนนี้ ผู้สอนจะใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง ในเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ในช่วงก่อนปฏิบัติกิจกรรม ระหว่าง และหลังการปฏิบัติกิจกรรม โดยในแต่ละสัปดาห์นักศึกษาจะเลือกแนวทางการสังเกตตนเอง ในวิธีการที่หลากหลาย และจะบันทึกการสังเกตตนเองลงในใบกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อเป็นการบันทึกข้อมูลความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อดูพัฒนาการการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองตลอด 10 ครั้ง

3) การตัดสินตนเอง (Judgment Process) โดยกำหนดกระบวนการที่ให้นักศึกษานำเสนอความรู้ ความเข้าใจ นำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรม ชิ้นงาน พร้อมทั้งการเทียบเคียงผลการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับกับการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้แต่ละสัปดาห์ โดยการออกมานำเสนอผลการหน้าชั้นเรียน การนำชิ้นงานมาเทียบเคียงกับเป้าหมาย

การจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนนี้ ผู้สอนจะให้นักศึกษาได้สะท้อนการตั้งเป้าหมาย จากผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยนำเสนอถึงกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมว่าตนเองมีความคิดสร้างสรรค์อย่างไร และผลงานที่ตั้งเป้าหมายไว้ถึงความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นไปตามที่ไตร่ตรองไว้หรือไม่ อย่างไร

4) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self - Reaction) โดยเป็นกระบวนการที่ให้นักศึกษาประเมินตนเองที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ โดยการสนทนา การสัมภาษณ์ การเขียนบันทึก การให้ระดับคะแนนการปฏิบัติงาน ชิ้นงาน ด้วยตนเองจากเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้

การจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนนี้ ผู้สอนจะให้นักศึกษาได้ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองว่าตนเองมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่างไรจากการปฏิบัติกิจกรรมที่ตนเองเป็นผู้กำกับตนเองและประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ โดยการประเมินตนเองแต่ละครั้งนั้นจะให้นักศึกษาได้เลือกวิธีการประเมินด้วยตนเอง และจะบันทึกการสังเกตตนเองลงในใบกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อเป็นการบันทึกข้อมูลความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้ง เพื่อดูพัฒนาการการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองตลอด 10 ครั้ง

คะแนนทดสอบหลังการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่าก่อนการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยมียุทธศาสตร์ที่ ระดับ.05

2. ระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์

ระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านความคิดริเริ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือด้านความคิดละเอียดลออ ($\bar{x} = 3.77$) ความคิดคล่องแคล่ว ($\bar{x} = 3.73$) และด้านความคิดยืดหยุ่น ($\bar{x} = 3.71$) ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่า มีค่าฐาน

นิยม ระดับ 1 สองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดคล่องแคล่ว และด้านความคิดยืดหยุ่น แปลความหมายของพฤติกรรม การเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องแคล่ว/ความคิดยืดหยุ่น แต่ยังไม่เด่นชัด ค่าฐานนิยม ระดับ 2 สองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดละเอียดลออ แปลความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความคิดริเริ่ม/ความคิดละเอียดลอออย่างเด่นชัด

4. ระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

4.1 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ส่วนในรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอความคิดเห็น ชักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมาคือด้านผู้สอนชี้แจงรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนก่อนเรียนชัดเจน ($\bar{x} = 4.56$) และด้านผู้สอนประเมินผลงานและแจ้งผลให้นักศึกษาทราบเพื่อการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.84$)

4.2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อด้านการออกแบบและบรรลุลภาระงาน พบว่า ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ส่วนในรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยนักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึกที่มีผลปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่ได้ออกแบบไว้ทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.52$) รองลงมาคือ นักศึกษาได้เลือกเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.44$) ส่วนนักศึกษาได้ทบทวนและกำหนดผลสำเร็จที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.08$)

4.3 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ส่วนในรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยบรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นมิตร มีบรรยากาศแห่งความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.56$) รองลงมาคือ บรรยากาศในชั้นเรียนมีการให้ความสำคัญกับความสุขในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.24$) ส่วนสภาพห้องเรียนเอื้อต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในด้านแสงสว่าง เสียง และอุณหภูมิที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.64$)

อภิปรายผล

1. ผลของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ปรากฏว่าคะแนนทดสอบหลังการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง เนื่องจากนักศึกษาได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการกำกับตนเองตลอด 10 สัปดาห์ ทำให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร์ สุทธิศักดิ์ (2551) ที่ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้านพลศึกษาภายหลังการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านพลศึกษาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมีส่วนทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีการพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลโดไบแบน (Al-Dhobaihan, 2006) ที่ศึกษาวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเองกับความคิดสร้างสรรค์ พบว่าการกำกับตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดสร้างสรรค์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินนี่ (Winnicott, 1997) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (Self-regulation learning) เป็นผู้ที่มีความสำเร็จในการเรียนสูง โดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้เรียนมีการกำกับตนเอง จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมพฤติกรรมในการเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ว่าจะใช้ทฤษฎีใดในการเรียน มีการจูงใจตนเอง และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองมีการให้นักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ซึ่งการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้นั้นต้องใช้กระบวนการคิดผนวกกับการรับรู้หรือการมีความเชื่อในความสามารถของตน สอดคล้องกับการวิจัยของ ซิมเมอร์แมน และแบนดูรา (Zimmerman and Bandura, 1994) ที่พบว่า การรับรู้หรือความเชื่อในความสามารถแห่งตน ประกอบกับการกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาของบุคคลมีบทบาทช่วยให้บุคคลมีความสามารถในกิจกรรมการเรียนและการพัฒนาทักษะที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้การฝึกฝนพัฒนาทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำซากให้เกิดความชำนาญประกอบกระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการนำเสนอ ความเชื่อมั่นในความสามารถและการรับรู้ในคุณค่าของเป้าหมายจึงมีบทบาทเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะอดทน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ มิงซ์วัญ ภาคสัญญา (2009) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทั้งปัจจัยภายในของผู้เรียนและปัจจัยภายนอกของผู้เรียนซึ่งปัจจัยภายในของผู้เรียนประกอบด้วย ความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเป็นปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ ความสามารถในการเผชิญความยากลำบาก เจตคติต่อการเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรปัจจัยภายในของผู้เรียนสูงกว่าอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรปัจจัยภายนอกของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับไอแรน – เนจาดี และ วินสเลอร์ (Iran-Nejad & Winsler, 2000) ที่อธิบายไว้ว่า ปัจจัยภายในของการกำกับตนเอง ทำให้บุคคลจะมีการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และจัดการแก้ปัญหา แม้ว่าความคิดสร้างสรรค์จะมีอุปสรรค แต่มีประโยชน์ในการทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน การกำกับตนเอง และสร้างสรรค์ นอกจากนี้การให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองมีความสอดคล้องกับความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดริเริ่ม นำไปสู่การสังเกตตนเอง การตัดสินใจตนเอง และการตอบสนองต่อตนเองซึ่งต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบทุกขั้นตอน ซึ่งการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร หลิมเจริญ (2552) ที่พบว่า หลักการที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ฝึกปฏิบัติกระบวนการคิดที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ จัดบรรยากาศในการเรียนรู้ให้มีอิสระในการคิด มีอิสระในการปฏิบัติงาน และมีอิสระในการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจโดยเฉพาะแรงจูงใจจากภายในได้แก่ความอยากรู้อยากเห็นและความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น สร้างผู้เรียนให้เห็นคุณค่าของความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาและการคิดด้วยตนเอง และการเสริมแรงทางบวก จากความสำคัญของการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักศึกษาสาขาวิชาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรภัตสร อินทรบำรุง (2558) ที่พบว่าควรเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับทักษะและเทคนิคการสอนระดับปฐมวัย ส่วนอาจารย์และบัณฑิตเห็นว่า ควร ปรับ จำนวนหน่วยกิต เพิ่มรายวิชา หรือขยายขอบเขตเนื้อหาบางรายวิชา ควรเน้นการบูรณา

การการคิด โดยเฉพาะ Critical Thinking และ Creative Thinking ใน การจัดการเรียนรู้และเน้นการออกแบบ การเรียนรู้ที่สร้างสรรค์

2. ระดับทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านความคิดริเริ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสที่จะแสดงออกถึง ความคิดที่แปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร ผ่านการนำเสนอ ชิ้นงาน โดยบรรยากาศในห้องเรียนนักศึกษาที่แสดงออก ด้านความคิดริเริ่มนั้นจะได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ผู้สอน และเพื่อน ๆ ทำให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านริเริ่ม มากขึ้นเรื่อย ๆ จึงเป็นข้อสังเกตว่าด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ระดับทักษะการปฏิบัติงานด้านริเริ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านความคิดละเอียดลออ ด้านความคิดคล่องแคล่ว และด้านความคิดยืดหยุ่น ตามลำดับ โดยตลอด ระยะเวลา 10 สัปดาห์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้จากกระบวนการกำกับตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านความคิด สร้างสรรค์นั้น กิจกรรมต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้พัฒนาองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดอคาโลลี และซากอน (De Caloli and Sagone, 2009) ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับความคิด สร้างสรรค์กับห้าปัจจัยหลักในการวัดด้านบุคลิกภาพของนักเรียนอิตาลี พบว่า ความคิดริเริ่มและความคิด ละเอียดลออ จะมีมากในเด็กผู้หญิง รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ (2552) ที่พบว่านักศึกษา ที่ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมด้วยกิจกรรมศิลปะ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงาน ผลการ ทดสอบความคิดสร้างสรรค์หลังการฝึกอบรม (Posttest) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับสูงทุกด้าน ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดยืดหยุ่น และด้านความคิด ละเอียดลออ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ในทุกระดับอายุและทุกสาขาถ้าจัด ประสบการณ์อย่างเหมาะสม (Anderson and others, 1970) การที่ทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิด สร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนให้นักศึกษาได้ตั้งเป้าหมายความคิด สร้างสรรค์จากการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดไตร่ตรองเป้าหมายของตนเองอย่าง รอบคอบ ซึ่งสอดคล้องกับทอแรนซ์ (Torrance, 1972) ที่กล่าวว่าส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ต้องให้ผู้เรียน มีส่วนริเริ่มกิจกรรมด้วยตนเองมากขึ้น ส่วนในด้านความคิดละเอียดลออซึ่งตามธรรมชาติเพศหญิงจะมีมากในเพศ หญิง (พิสมัย อำไพพันธ์, 2549) และจากการที่ผู้สอนใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้สังเกตการปฏิบัติ กิจกรรมของตนเอง ในเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ในช่วงก่อนปฏิบัติ กิจกรรม ระหว่างและหลังการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดละเอียดลออ

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่า มีค่าฐานนิยม ระดับ 1 สองด้านได้แก่ ด้านความคิดคล่องแคล่ว และด้านความคิดยืดหยุ่น แปลความหมาย ของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องแคล่ว/ความคิด ยืดหยุ่น แต่ยังไม่เด่นชัด มีค่าฐานนิยม ระดับ 2 สองด้าน ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดละเอียดลออ แปลความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความคิดริเริ่ม/ความคิดละเอียดลออ อย่างเด่นชัด ซึ่งผลสังเกตพฤติกรรมนี้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินระดับทักษะการปฏิบัติที่สะท้อนความคิด สร้างสรรค์ของผู้เรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิ ปัญญาใส (2557) ในการวัดความคิดสร้างสรรค์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาความคิด

สร้างสรรค์ เป็นเวลา 10 สัปดาห์พบว่าคะแนนด้านการคิดคล่องแคล่ว/การเชื่อมโยงความสัมพันธ์มีค่าต่ำสุด คือ 1.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่นเป็นความคิดที่เกิดขึ้นในทันที หรือความคิดตัดแปลงซึ่งเป็นการสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายทิศทางหลายแง่มุม รวมทั้งต้องสามารถคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว รวดเร็ว และได้คำตอบมากที่สุดในเวลาจำกัด

4. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอความคิดเห็น ชักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกนถน บางท่าไม้ (2558) ที่พบว่า วิธีสอนที่สามารถบูรณาการกับเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตเชิงสร้างสรรค์ คือ การจัดการเรียนรู้แบบการนำตนเอง การใช้ความกระฉ่งในค่านิยม และแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยผนวกแนวคิดของการใช้ปัญหาเป็นฐาน การใช้สถานการณ์เป็นฐาน ซึ่งสามารถใช้ให้สอดคล้องผสมผสานกัน และยิ่งสอดคล้องกับ ศิริพงษ์ เพี้ยศิริ (2552) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมด้วยกิจกรรมศิลปะ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในอาจารย์ผู้สอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในการฝึกอบรม บรรยากาศในการฝึกอบรม มากที่สุดทั้งนี้เพราะว่าความคิดสร้างสรรค์ให้ความสุข ความสุขและความพอใจแก่ผู้เรียน (Hurlock., 1982 อ้างถึงใน พาสนา จุฬรัตน์, 2548) จากการที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอความคิดเห็น ชักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับทอแรนซ์ (Torrance, 1972) ที่กล่าวว่าพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนควรรหาเทคนิควิธีในการส่งเสริมบรรยากาศในการถามคำถามและการค้นหาคำตอบที่น่าสนใจขึ้น ซึ่งเป็นความสามารถในการคิดนอกนัย ที่เป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ในตัวเด็กทุกคน และสามารถส่งเสริมและพัฒนาให้สูงขึ้น และจากการที่ผู้สอนชี้แจงรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนก่อนเรียนชัดเจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและวิธีการศึกษาทำให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมาย สังเกตตนเอง ตัดสินตนเอง และแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ส่วนด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อด้านการออกแบบและบรรลุภาระงาน ที่นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุดที่ได้สะท้อนความรู้สึกที่มีผลปฏิบัติกิจกรรมตามภาระงานที่ได้ออกแบบไว้ทุกครั้ง เป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแบนดูรา และเคอร์วอนน์ (Bandura and Cervone, 1986) ได้ศึกษาผลของการตั้งเป้าหมายร่วมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับต่อแรงจูงใจในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเองและความพึงพอใจในการทำงานของนักศึกษาผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีการตั้งเป้าหมายร่วมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับมีแรงจูงใจในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเอง และมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กลุ่มที่มีการตั้งเป้าหมายเพียงอย่างเดียว มีแรงจูงใจในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเอง และมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีการให้ข้อมูลป้อนกลับเพียงอย่างเดียว และกลุ่มควบคุม และกลุ่มที่มีการให้ข้อมูลป้อนกลับเพียงอย่างเดียว มีแรงจูงใจในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อด้านบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด คือ บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นมิตร มีบรรยากาศแห่งความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮินลา และคณะ (Heinla and others, 2012) ที่พบว่าบรรยากาศทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ ถ้าบรรยากาศทางสังคมดีจะส่งผลให้มีความคิด

สร้างสรรค์สูงขึ้น และการที่ผู้สอนจัดบรรยากาศที่สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ฝึกฝนตลอดทั้งในการคิดและกระทำจะเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองทำให้นักศึกษาพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สูง ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้นักศึกษาได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และวางแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่กระบวนการตั้งเป้าหมาย การสังเกตตนเอง การตัดสินใจ และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง

1.2 การพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยต้องมีการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ที่ครอบคลุมทุกด้านตั้งแต่ความคิดริเริ่มความคิดละเอียดลออ ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่นให้สูงขึ้น

1.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ต้องดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอความคิดเห็น ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ชี้แจงรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนก่อนเรียนชัดเจน ประเมินผลงานและแจ้งผลให้นักศึกษาทราบเพื่อการปรับปรุงแก้ไขทุกครั้ง

1.4 การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ต้องดำเนินการให้ผู้เรียนได้เลือกเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีการทบทวนและกำหนดผลสำเร็จที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกรอบและบรรลุนิยามของงานของตน

1.5 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ให้มีความเป็นมิตร มีการร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ให้ความสำคัญกับความสุขในการเรียนรู้ และห้องเรียนต้องเอื้อต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในด้านแสงสว่าง เสียง และอุณหภูมิที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบอื่น ๆ กับการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาวิชาชีพครู

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการสอนระดับปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรภัสสร อินทรบำรุง. (2558). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน): 700-713.
- นรินทร์ สุทธิศักดิ์. (2550). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านพลศึกษาของ นักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา”. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน.(มปป.). “รายละเอียดหลักสูตร (มคอ.2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย(5ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555”.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภูษิต วงศหลอสายชล และ ชลาธาร แกละมมงคล.[ออนไลน์] (2551). “ระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ”.
ที่มา <http://www.nfi.or.th/bi/th/thaifood/product.asp> (10 ธันวาคม 2558).
- มิ่งขวัญ ภาคสัฎโยชัย. (2009). “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนของอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร.” *OJED, Vol.4, No.1, 2009, pp. 198-212.*
- วจี ปัญญาใส. (2557). “รูปแบบการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.วารสารดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์”
(ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 4, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม): 82 – 93.
- สมพร หลิมเจริญ. (2552). “การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2”.
ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส [ออนไลน์]. (2556). “การกำกับตนเองในการเรียน”. ที่มา<http://www.stjohn.ac.th/University/Guidance/gan-gum-gab-ton-eng.htm>. (18 พฤศจิกายน 2556)
- เอกนถน บางท่าไม้. (2558). “การศึกษาสภาพการเรียนการสอนในการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตเชิงสร้างสรรค์ สำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา”. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. ปีที่ 8, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม): 1241-1259.
- ศิริพงษ์ เพี้ยศิริ. (2550). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตด้วย กิจกรรมศิลปะ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงาน”. *วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

ภาษาต่างประเทศ

Anderson, R.D. and other. (1970). "Developing Children thinking Through Science". Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice-Hall Inc.

Al-Dhobaiban, N. A. "Exploring the Relationship between Self-Regulation and Creativity"
[http:// www.kantakji.com/media/6284/3002.pdf](http://www.kantakji.com/media/6284/3002.pdf)

Bandura A., and Convorn, D. (1986). "Differential engagement of Self-evaluation and Self-efficacy mechareactive influences in Cognitive motivation". *Organization Behavior and Human Decision Processes*, 38, 92 -113.

De Caroli M.V. and Sagone E. (2009). "Creative Thinking and Big Five Factors of Personality Measure in Italian School Children Italy": *University of Catania*.

Heinla, E., Ruutel, E., Moistlik, M., Liivaar, L.(2012). "Students' creative thinking related aspects of school climate". <http://www.inter-disciplinary.net/wp-content/uploads/2011/06/heinlapaper.pdf>

Torrance, E.P. (1972). "Creative Learning and Learning" New York : Dood, Mead and company.

Winne, P. H. (1997) "Experimenting to Bootstrap Self-Regulated Learning" *Journal of Educational Psychology*. 1997;89 (3): 397-410.

Winne, P. H. (1997) "Experimenting to Bootstrap Self-Regulated Learning" *Journal of Educational Psychology*. 1997;89 (3): 397-410.

Zimmerman, B.J. and Bandura., (1994). "A impact of self – regulatory influences on writing course attainment" *American Educational Research Journal* (pp.845 – 862).